

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 146

De doop in de brieven

Toen we de woorden van Petrus in Handelingen 2:38 en de praktijk van de doop in de periode van de Handelingen overdachten, was het volstrekt duidelijk dat de karakteristieke waarheden over ons nieuwe leven in Christus Jezus nog niet waren geopenbaard. De eenvoudige gemeenschap in het begin van de Handelingenperiode was geheel Joods. Zoals Sir Robert Anderson terecht heeft opgemerkt:

“De Joodse tempel was hun gebedshuis en gebruikelijke plaats van samenkomst. Hun geloof en hoop, hun woorden en daden, alles wees erop dat het Joden waren”.

Als we echter komen tot de brieven die Paulus in de Handelingenperiode heeft geschreven, moeten we ons goed realiseren dat we lezen over een heel andere klasse Joden: niet de Joden in het land Palestina, maar Joden in de diaspora (verstrooide Joden). Een eeuw voor de geboorte van Christus, leefden Joden als burgers tot in alle uithoeken van de beschaafde wereld. Romeinse bevolkingsstatistieken laten cijfers zien als: 2.500.000 in het land en 5.500.000 daarbuiten.

Zij die in ballingschap leefden, konden zich slechts gedeeltelijk aan de hen voorgeschreven dienst aan God houden. Ze konden zich al helemaal niet houden aan de laatste toevoegingen aan die dienst door Johannes de Doper. We weten dat het waterritueel van Johannes nergens buiten het land werd verkondigd en dat het nimmer op de juiste manier werd uitgevoerd door de Joden onder de ballingen.

Als we de brief van Paulus aan de Joodse gelovigen in Rome lezen (zie Rom. 2:17; 3:1,2; 4:1; 7:1 waar we de bewijzen zien dat deze brief aan

hen was geschreven), ontdekken we dat Paulus bepaalde nieuwe en hogere waarheden openbaarde die nooit tevoren waren geopenbaard, die gelden tot in de bedeling van de genade en daarom ook behoren bij ons nieuwe leven in Christus. In de Romeinenbrief wordt de plaats van de rituele doop ingenomen door de werkelijke doop, namelijk onze identificatie met Christus.

Romeinen 6:3,4. Paulus verklaart hier dat iedereen die met Christus vereenzelvigd is (niet 'was'), met Zijn dood is vereenzelvigd. Deze vereenzelving met Zijn dood betekent dat we door God ook als dood voor de zonde gerekend worden, maar levend voor God door Jezus Christus onze Heer. Evenzo delen we in Zijn begrafenis en opstanding. In deze geestelijke gemeenschap behoren we te wandelen in nieuwheid des levens. Dit komt overeen met wat Paulus stelt in Galaten 3:27: 'want jij allen, die met Christus vereenzelvigd zijt, hebt u met Christus bekleed'. We kunnen niet zeggen dat we ons met Hem hebben vereenzelvigd tenzij dit ook werkelijk zo is.

Dr. Kenneth S. Wuest, vele jaren docent nieuwtestamentisch Grieks aan het Moody Bible Institute, geeft een definitie van het woord 'doop' zoals dat wordt gebruikt in Rom.6. Hij zegt:

"Het heeft betrekking op een daad van God, Die de gelovige in geestelijke gemeenschap brengt met Jezus Christus, opdat de zondige natuur van de gelovige wordt verbroken en een geestelijke natuur wordt geplant door de eenwording met Christus in Zijn dood, begrafenis en opstanding."

Hier ben ik het roerend mee eens, in het bijzonder met de zinsnede dat de doop de vereniging met Christus is. Ik ben blij dat hij stelt dat de doop in Romeinen 6 een daad van God is. De waterrituelen die mensen gebruiken, resulteren nooit in de gezegende gevolgen die hier genoemd worden. Geen ceremonie van doop in water, zelfs niet uitgevoerd door Johannes de Doper in de Jordaan, bracht een gelovige in geestelijke gemeenschap met Jezus Christus. Dit is de enige verwijzing naar de doop in de brief aan de Romeinen.

I Corinthe 1:13-17. In deze vijf verzen komt doop zes maal voor. Geen enkele keer gaat het om het waterritueel dat door Johannes de Doper werd geïntroduceerd in Israël. 'In de naam van Paulus gedoopt zijn' kan slechts betekenen dat je jezelf met Paulus in plaats van Christus zou hebben vereenzelvigd, dat je aan Paulus verbonden zou zijn. Er bestond in Corinthe een Paulinische partij. Hier bestraft Paulus zijn eigen partij. Maar een man als Paulus, die de Heer voortdurend op vele plaatsen diende, moest er wel toe overgaan om bepaalde betrouwbare mannen aan te wijzen en bekend te maken als zijn contactpersonen en

vertegenwoordigers. Zij bleven met hem in contact en vertegenwoordigden hem in alle zaken waarover zij bevoegdheid hadden gekregen. Dit is een persoonlijke aangelegenheid en heeft met goddelijke verordeningen niets te maken. Zelf heb ik zo'n systeem in vele plaatsen opgezet.

Deze handelwijze wordt duidelijk uiteengezet in Handelingen 14:23, waar Paulus en Barnabas, volgens de Griekse tekst, 'oudsten (*PRESBUTEROS*) hadden aangewezen, passend bij (*KATA*) de eruit geroepenen'. De vertalers (van de Statenvertaling) hebben 'verkoren, met opsteking der handen' en 'elke' in de tekst gebracht om deze in overeenstemming te brengen met de kerkelijke praktijk. Niemand moet denken dat een individu niet één of twee mannen als *PRESBUTEROS* kan aanwijzen. Dan zou je net zo goed kunnen zeggen dat de Koningin der Nederlanden geen ambassadeur kan hebben om haar te vertegenwoordigen. Paulus en Barnabas kozen in alle plaatsen waar dat nodig was iemand om hen te vertegenwoordigen. De mannen die zij hadden gekozen, moesten passen bij en aanvaardbaar zijn voor de eruit geroepenen in die plaats.

Paulus had zich in Corinthe met niemand dan Crispus en Gaius vereenzelvigd. Niemand kon hem er dus van beschuldigen een partij voor zijn eigen naam te vormen. Hij dankte God er voor dat het zo gelopen was. Daarna, als een soort P.S. noemt hij dan nog het gezin van Stefanus. Hij was geen Corinthiër, maar zijn verhuizing had hem niet belet Paulus te blijven dienen (I Cor.16:17).

Noch het ritueel, noch de ware doop zijn aan de orde in deze zes teksten. Let er op dat Paulus zijn betoog beëindigt met de opmerking dat Christus Paulus niet de opdracht had gegeven (*APOSTELLŌ*) om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen.

I Corinthe 10:2. Het volk Israël dat uit Egypte kwam, was lange tijd met Farao verbonden geweest, voornamelijk als slaven. Zij werden met Mozes vereenzelvigd in de wolk en in de zee. Geen druppel water raakte hen toen ze daar doorheen trokken. Dit gedeelte laat ons de verschillende betekenissen zien en de verschillende manieren waarop het woord doop in het Nieuwe Testament wordt gebruikt.

I Corinthe 12:13. De context waarin het woord doop hier voorkomt, begint met een illustratie. Letterlijk: 'want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam verenigd, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en hebben we allen te drinken gekregen van één Geest'.

Dit is de zevende en laatste keer dat sprake is van 'doop in de Heilige Geest'. In alle teksten wordt de waarheid verkondigd de Here Jezus hen zou dopen (vereenzelvigen) met de Heilige Geest. De vertaling van de eerste zes teksten laat zien dat de Heer dat zal doen en niet de Heilige Geest. Als we nu het woord 'door' introduceren, dan kan dat alleen de betekenis hebben van de Heilige Geest als middel, of als Dader. De Here Jezus wordt daarmee buiten de actie gelaten en het maakt de Heilige Geest een doper, een opvatting die nergens in de Schrift wordt ondersteund. Het is veel beter deze tekst te vertalen in overeenstemming met de andere zes, en het zo op te vatten dat de Here Jezus deze begiftigde Corinthiërs met één Geest vereenzelvigt, dat ze daardoor tot één lichaam worden samengevoegd, en dat ze als een eenheid behoren te functioneren.

I Corinthe 15:29. Deze tekst zou geen enkel probleem opleveren als in het Nederlands recht werd gedaan aan het woord *BAPTŌ*. Paulus vraagt: 'als doden niet opstaan, wat moeten dan zij doen die vereenzelvigd zijn met een dode Christus?' Vereenzelviging met een dode Verlosser heeft geen enkele zin.

Galaten 3:27. Kenneth S. Wuest zegt over dit gedeelte:

"Deze tekst kan niet wijzen op de doop in water, want dat brengt een gelovige zondaar niet in Christus. Het Griekse woord *BAPTIZŌ* betekent: brengen of plaatsen tot-in".

Ik vraag me af waarom hij niet zegt: 'vereenzelvigen met', omdat hij dit woord vele malen in verschillende artikelen over de doop heeft gebruikt.

Efeze 4:5. De enige relatie met God die door ons geloof tot stand kan komen, is onze vereenzelviging met Christus. Dit is de enige doop voor allen aan wie deze brief werd gericht: zij die in de Here Jezus Christus zijn en geloven. Dit is de 'doop' die boven alle andere staat en terecht 'Christelijke doop' zou moeten worden genoemd. In het Nieuwe Testament staan veel 'dopen' en je zou je terecht kunnen afvragen welke van deze verschillende dopen de ene doop is die wordt verheerlijkt in Efeze 4:5. Ik zeg dat dit de vereenzelviging met Christus is, die ons op zijn beurt vereenzelvigt met Zijn dood, begrafenis en opstanding.

Colosse 2:12. Dit is de belangrijkste passage over de doop en die zou de hoofdregel moeten zijn voor de gelovige in deze bedeling van de genade Gods. Hier gaat het om de echte en niet de rituele doop. Dit is de 'ene doop' waarover Efeze spreekt.

Hebreeën 6:2. Onder de Hebreeën, met name die in de verstrooiing, waren veel verschillende leringen over de praktijk en de betekenis van rituele wassingen, hier 'dopen' genoemd. Aangezien deze gewoonlijk

door priesters in de tempel werden verricht, ontstond hierover onenigheid toen ze werden verricht door hen die in ballingschap waren. Paulus zegt: 'laat het los en groei naar de volwassenheid'.

Hebreeën 9:10. Het woord voor 'wassingen' is hier *BAPTISMOS*. Daarvan waren er vele in de tempelrituelen.

I Petrus 3:21. We zien in de context waar het woord voorkomt dat acht zielen werden gered door het water. Hetzelfde water dat de dood tot gevolg had voor zo velen, was een middel tot verlossing voor Noach en zijn gezin. Zij dreven er in de ark bovenop. De feiten zijn volstrekt duidelijk. Te midden van de algemene boosheid was Noach een rechtvaardig man die zich met God vereenzelvigde. De zeven anderen werden gered wegens hun verbintenis met Noach (dat wil zeggen hun familierelatie). In deze tijd worden we gered door onze vereenzelving met de Here Jezus Christus.

Openbaring 19:13. Het woord dat hier met 'geverfd' is vertaald, is verwant aan *BAPTŌ*. U moet zich niet in de war laten brengen door het feit dat het als *BEBAMMENON* wordt gespeld. Het is een verbuiging die niet vreemder is dan wanneer iemand zegt dat 'ging' een verbuiging is van 'gaan'. Toen Johannes de Openbaring schreef betekende het woord *BAPTŌ* zowel 'indopen' als 'verven' (van textiel). Ik zou het als volgt willen vertalen: 'bekleed met een kleed dat in bloed geverfd was'.

We hebben nu elk gedeelte waar de woorden *BAPTŌ*, *BAPTIZŌ*, *BAPTISMA*, *BAPTISMOS*, *BAPTISTES* en *EMBAPTŌ* voorkomen onderzocht. Hiermee is een solide basis gelegd voor hen die een serieuze studie willen maken van het onderwerp 'dopen'. Voor miljoenen belijdende Christenen is het waterritueel het begin en het einde van hun relatie met God. Dat is voor mij de stimulans geweest om met deze studie te beginnen. Ik maak me zorgen over hen die geloven dat ze zich laten leiden door de Bijbel, maar in werkelijkheid geleid worden door de doop. De doop is voor hen de belangrijkste dienst aan God geworden (Joh. 6:29).